

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1145

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 noiembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 556 din 7 iulie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.660.125. — Ordin al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență privind prelungirea măsurii carantinei pentru municipiul Slobozia, județul Ialomița	6–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 556**

din 7 iulie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Andrei Ioan Chiliman în Dosarul nr. 7.569/299/2018 al Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.254D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.047D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991, ridicată de Florina Dragnea în Dosarul nr. 19.580/302/2017 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că partea Inspectoratul de Stat în Construcții a depus la dosare un punct de vedere în care menționează că asupra dispozițiilor de lege criticate Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 436 din 4 iulie 2019, așa încât consideră că se impune respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.047D/2018 la Dosarul nr. 1.254D/2018, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că în această materie există precedent constituțional și nu există temeiuri pentru reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 10 iulie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 7.569/299/2018, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții**. Excepția a fost ridicată de Andrei Ioan Chiliman într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de sancționare a unei contravenții.

9. Prin Încheierea din 26 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 19.580/302/2017, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții**. Excepția a fost ridicată de intimata Florina Dragnea într-o cauză având ca obiect anularea unui proces-verbal de sancționare a unei contravenții.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile legale criticate, care stabilesc că sancțiunea amenzii se va aplica și „semnatarilor, potrivit atribuțiilor stabilite conform legii”, sunt imprevizibile, impredictibile și neclare, conducând la incidența lor cu privire la unele situații ce nu pot fi anticipate de persoanele acuzate de comiterea contravențiilor. Aceasta are drept consecință aplicarea unor sancțiuni contravenționale în mod abuziv, arbitrar și pe criterii neobiective.

11. Așadar, prin modul general în care este instituită sancțiunea amenzii pentru semnatarii autorizației de construire, se ajunge la sancționarea în mod arbitrar a unei persoane care are un rol formal în procedura de emitere a autorizației de construire.

12. În Dosarul nr. 2.047D/2018 se apreciază că în cuprinsul Legii administrației publice locale nr. 215/2001, printre atribuțiile secretarului prevăzute la art. 117 și art. 117¹ nu se regăsesc atribuții cu privire la semnarea certificatelor și autorizațiilor de urbanism, lăsându-se la libera apreciere atât a instanțelor de judecată, cât și a agenților constatatori, dar și a semnatarilor interpretarea sintagmei „*potrivit atribuțiilor stabilite conform legii*”.

13. A admite că primarul sau secretarul, în calitate de semnatori formali ai unei autorizații de construire, poate fi sancționat contravențional pentru că autorizația a fost emisă în lipsa sau cu nerespectarea prevederilor documentațiilor de urbanism, aprobate potrivit legii, sau în baza unor documentații incomplete sau elaborate în neconcordanță cu prevederile certificatului de urbanism, ale Codului civil, ale conținutului-cadru al documentației tehnice — D.T. pentru autorizarea executării

lucrărilor de construcții, care nu ar conține avizele și acordurile legale necesare sau care nu sunt verificate potrivit legii, înseamnă a accepta că primarul ar trebui să dețină competențe în toate domeniile de specialitate care se regăsesc în aparatul pe care îl conduce și să verifice toate datele tehnice de specialitate și măsurătorile tehnice, ceea ce ar fi practic imposibil.

14. De asemenea, se apreciază că norma legală contestată are ca rezultat crearea și menținerea unei stări de nesiguranță, destinatarul contravenției stabilite de prevederile art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 aflându-se în imposibilitatea de a adopta o conduită care să nu fie sancționată. Mai mult, din moment ce există departamente care analizează documentele și pun viza de specialitate, confirmând că totul este legal, primarul doar ia act de acest lucru și promovează respectivul act, aplicând semnătura doar pentru autenticitate. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate dispozițiile art. 128 alin. (2) și (5) din Legea nr. 215/2001. Dacă s-ar admite că prevederea legală contestată este constituțională, s-ar ajunge în situația în care este sancționată o persoană care nu a contribuit la stabilirea situației de fapt și nici la redactarea actului administrativ.

15. Autorii conchid că norma legală criticată nu conține niciun fel de standard, obiectiv sau subiectiv, la care aceștia să se raporteze în executarea atribuției, fiind prevăzută direct sancțiunea, amenda contravențională.

16. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens se arată că prin dispozițiile art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 nu se încalcă în niciun fel dreptul la un proces echitabil și nici dreptul la apărare al petentului, întrucât acesta beneficiază în cadrul procesului de dreptul de acces la un „tribunal independent și imparțial”, de dreptul ca litigiul să fie soluționat într-un termen rezonabil și de dreptul la apărare. De asemenea, petentului îi sunt garantate principiul egalității armelor și principiul securității raporturilor juridice, fiind astfel respectate toate exigențele dreptului la un proces echitabil. În ceea ce privește cerința ca legea să fie previzibilă și clară, instanța reține că dispozițiile art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 prevăd că sancțiunea amenzii pentru faptele prevăzute la alin. (1) lit. i) se aplică funcționarilor publici responsabili de verificarea documentațiilor care stau la baza emiterii certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire sau de desființare, precum și semnatarilor, potrivit atribuțiilor stabilite conform legii. Urmează, așadar, ca în fiecare caz în parte instanța să determine, în raport cu „problemele” menționate în procesul-verbal de contravenție, persoana căreia îi revine sarcina să verifice acele elemente, deci persoana răspunzătoare de problemele ivite. Prin urmare, instanța apreciază că prevederile legale criticate respectă exigențele constituționale referitoare la calitatea legii, în sensul că aceste prevederi sunt accesibile, clare și previzibile.

17. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, având în vedere că judecarea cauzei se face de către o instanță independentă, imparțială și stabilită de lege, părților li se asigură posibilitatea de a participa la toate fazele de desfășurare a procesului, pot să ia

cunoștință de cuprinsul dosarului, să propună probe, să își facă apărări, să își prezinte susținerile în scris și oral și să exercite căile legale de atac. Totodată, în ceea ce privește cerința ca legea să fie previzibilă și clară, instanța reține că textul de lege aduce în discuție verificarea atribuțiilor stabilite de lege în sarcina semnatarului actului administrativ, dispoziții legale care nu sunt lipsite de previzibilitate, claritate și precizie, întrucât intenția legiuitorului a fost aceea de a nu se aplica sancțiuni automate, pentru simpla semnare a unui act, ci în urma unei verificări a atribuțiilor fiecărui semnatar, în speță în raport cu dispozițiile art. 117 din Legea nr. 215/2001, astfel că dispozițiile art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 nu aduc atingere vreunei prevederi constituționale, iar sesizarea formulată nu comportă probleme de neconstituționalitate.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „*Sancțiunea amenzii pentru faptele prevăzute la alin. (1) lit. h) și i) se aplică funcționarilor publici responsabili de verificarea documentațiilor care stau la baza emiterii certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire sau de desființare, precum și semnatarilor, potrivit atribuțiilor stabilite conform legii.*”

22. Curtea observă că dispozițiile de lege criticate fac trimitere la art. 26 alin. (1) lit. h) și i) din Legea nr. 50/1991, care prevede că: „(1) *Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni: (...)*

h) neemiterea certificatelor de urbanism în termenul prevăzut la art. 6 alin. (2), precum și emiterea de certificate de urbanism incomplete ori cu date eronate, care nu conțin lista cuprinzând avizele și acordurile legale necesare în raport cu obiectivul de investiții, sau eliberarea acestora condiționat de elaborarea prealabilă a unei documentații de urbanism sau a oricăror documentații tehnice de definire a scopului solicitării, cu depășirea termenului legal, sau refuzul nejustificat ori condiționarea furnizării informațiilor de interes public prevăzute la art. 6 alin. (1);

i) emiterea de autorizații de construire/desființare:

— *în lipsa unui drept real asupra imobilului, care să confere dreptul de a solicita autorizația de construire/desființare;*

— *în lipsa sau cu nerespectarea prevederilor documentațiilor de urbanism, aprobate potrivit legii;*

— *în baza unor documentații incomplete sau elaborate în neconcordanță cu prevederile certificatului de urbanism, ale Codului civil, ale conținutului-cadru al proiectului pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții, care nu conțin avizele și acordurile legale necesare sau care nu sunt verificate potrivit legii;*

— *în lipsa expertizei tehnice privind punerea în siguranță a întregii construcții, în cazul lucrărilor de consolidare;*

— *în baza altor documente decât cele cerute prin prezenta lege;*”.

23. În opinia autorilor excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, în art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și în art. 148 alin. (2) privind prioritatea prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textul de lege criticat a mai constituit obiectul controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici identice, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală precum cele invocate în cauza de față.

25. Astfel, prin Decizia nr. 436 din 4 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 10 octombrie 2019, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, a observat că dispozițiile criticate și în prezenta cauză, respectiv dispozițiile art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, stabilesc răspunderea contravențională a semnatarilor certificatelor de urbanism și autorizațiilor de construire sau de desființare, stabilind sancțiunea amenzii pentru săvârșirea faptelor prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. h) și i) din Legea nr. 50/1991.

26. Referitor la emiterea și semnarea autorizațiilor de construire, Curtea a reținut că, potrivit art. 63 alin. (5) lit. g) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, primarul emite avizele, acordurile și autorizațiile date în competența sa prin lege și alte acte normative. În acest sens, art. 4 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 dispune că: „*Autorizațiile de construire se emit de președinții consiliilor județene, de primarul general al municipiului București, de primarii municipiilor, sectoarelor municipiului București, ai orașelor și comunelor pentru executarea lucrărilor definite la art. 3*”. În același sens, dispozițiile art. 8 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 839/2009, publicat

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 23 noiembrie 2009, stabilesc că: „*Autorizațiile de construire sau de desființare pentru executarea lucrărilor de construcții prevăzute la art. 3 alin. (1) din Lege se emit de către autoritățile administrației publice județene sau locale, potrivit competențelor prevăzute la art. 4 alin. (1) din Lege, pentru lucrările care se execută în cadrul unității administrativ-teritoriale, în funcție de categoriile de construcții și lucrări, precum și cu respectarea prevederilor documentațiilor de urbanism și a planurilor de amenajare a teritoriului, aprobate potrivit legii.*” În același timp, art. 49 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 dispune că „*Semnarea autorizației de construire/desființare se face de către autoritatea administrației publice județene/locale, după caz, potrivit competențelor prevăzute la art. 4 din Lege. Alături de autoritatea administrației publice emitente, autorizația de construire/desființare se mai semnează de secretarul general ori de secretar, precum și de arhitectul-șef sau de către persoana cu responsabilitate în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului din aparatul propriu al autorității administrației publice emitente, acolo unde nu este instituită funcția de arhitect-șef. Responsabilitatea emiterii actului revine tuturor semnatarilor acestuia, potrivit atribuțiilor stabilite în conformitate cu prevederile legale în vigoare*”. De asemenea, prevederile art. 7 alin. (13) din Legea nr. 50/1991 stabilesc că: „*Autorizația de construire se semnează de președintele consiliului județean sau de primar, după caz, de secretar și de arhitectul-șef sau de persoana cu responsabilitate în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului din aparatul propriu al autorității administrației publice emitente, responsabilitatea emiterii autorizațiilor revenind semnatarilor, potrivit atribuțiilor stabilite conform legii*”. În mod similar, legea dispune și cu privire la emiterea și semnarea certificatelor de urbanism [a se vedea în acest sens art. 6 alin. (3) din Legea nr. 50/1991 și art. 36 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991].

27. Sub acest aspect, Curtea a reținut că acordarea atribuțiilor de emiterie și semnare a autorizațiilor de construire a certificatelor de urbanism, pe baza avizelor și a acordurilor necesare în procedura de autorizare, prevăzute de lege, primarul dispunând de un aparat de specialitate constituit din angajați — funcționari publici cu atribuții în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului și autorizării executării lucrărilor de construcții pentru lucrările care se execută, dă expresie principiului descentralizării serviciilor publice, pe care se întemeiază administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale, potrivit art. 120 alin. (1) din Constituție, și reprezintă o aplicare a dispozițiilor art. 121 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe. În acest sens, prevederile art. 61 alin. (2) și (3) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 stabilesc că primarul asigură respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale cetățenilor, a prevederilor Constituției, precum și punerea în aplicare a legilor, a decretelor Președintelui României, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, a hotărârilor consiliului local, beneficiind de un aparat de specialitate pe care îl conduce.

28. Astfel, departe de a reprezenta o simplă formalitate, semnarea autorizațiilor de construire implică anumite verificări privind existența unei documentații complete, care să respecte cerințele legale, iar neîndeplinirea unui asemenea rol nu poate rămâne fără consecințe juridice, de vreme ce săvârșirea unor fapte contrare legii atrage răspunderea juridică. De altfel, prevederile art. 49 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, menționate mai sus, stabilesc sancțiunea nulității autorizației de construire care nu cuprinde toate semnăturile prevăzute de lege.

29. Având în vedere considerentele expuse, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate, interpretate în ansamblul prevederilor legale referitoare la semnarea autorizațiilor de construire, cuprind reperate necesare și suficiente pentru ca destinatarul acestora să își adapteze în mod corespunzător conduita.

30. Curtea constată că dispozițiile din Legea nr. 215/2001 referitoare la rolul și atribuțiile primarului și cele privind atribuțiile secretarului unității administrativ-teritoriale, respectiv art. 61 alin. (2) și (3), art. 63 alin. (5) lit. g) și art. 117, au fost abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, aceste norme regăsindu-se cu un conținut identic în art. 154 alin. (1), art. 155 alin. (5) lit. g) și art. 243 din Codul administrativ. Ca atare, raționamentul reținut de Curtea Constituțională în Decizia nr. 436 din 4 iulie 2019, precizată, își păstrează valabilitatea.

31. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) și ale art. 24 alin. (1) din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a constatat că prevederile legale criticate nu conțin norme contrare dreptului la un proces echitabil și dreptului la

apărare. Procedura de constatare și sancționare a contravențiilor de către agentul constatator (în cazul de față, Inspectoratul de Stat în Construcții) reprezintă o etapă administrativă, aceasta fiind urmată de cea jurisdicțională, declanșată prin acțiunea judiciară a contravenientului. Astfel, dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 50/1991 reglementează o cale de acces la instanța judecătorească, respectiv plângerea contravențională, stabilind că împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia și că plângerea suspendă executarea sancțiunii amenzii. De asemenea, potrivit art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, act normativ care reprezintă cadrul general în materie, hotărârea prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată numai cu apel, care se soluționează de secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului.

32. În aceste condiții, Curtea a constatat că dispozițiile legale enunțate asigură garanții adecvate specifice unui proces echitabil în cadrul căruia persoana sancționată contravențional își poate formula apărările și exercita drepturile procesuale, pretensele abuzuri fiind supuse controlului de legalitate și temeinicie exercitat de instanța judecătorească.

33. În final, Curtea a constatat că dispozițiile art. 148 alin. (2) din Constituție nu au incidență în cauză atât timp cât autorul excepției nu indică vreo normă din categoria reglementărilor Uniunii Europene, cu caracter obligatoriu, pretins încălcată.

34. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Andrei Ioan Chiliman în Dosarul nr. 7.569/299/2018 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă și de Florina Dragnea în Dosarul nr. 19.580/302/2017 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 26 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă și Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 iulie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DEPARTAMENTUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

ORDIN

privind prelungirea măsurii carantinei pentru municipiul Slobozia, județul Ialomița

Luând în considerare situația epidemiologică generată de coronavirusul SARS-CoV-2 în municipiul Slobozia, județul Ialomița, unde se înregistrează o incidență a cazurilor de îmbolnăvire cu SARS-CoV-2 de 8,45 cazuri la 1.000 de locuitori, riscul epidemiologic fiind de o gravitate maximă, în circumstanțe de nerespectare a măsurilor legale în vigoare,

ținând cont de Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Ialomița nr. 116 din data de 26.11.2020, emisă pe baza Analizei de risc a Direcției de Sănătate Publică a Județului Ialomița nr. 15.534 din 25.11.2020 și a Avizului Institutului Național de Sănătate Publică nr. 210 din 25.11.2020,

în temeiul prevederilor art. 3 lit. b), art. 6 lit. b), art. 7 alin. (5) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 alin. (3) lit. a)—d) și f) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, ale art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 967/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 14 noiembrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 și ale art. 3 alin. (4) din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.309/2020 privind modalitatea de aplicare a măsurilor de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2,

șeful Departamentului pentru Situații de Urgență emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Începând cu data de 27.11.2020, ora 00,00, se prelungeste pentru o perioadă de 7 zile măsura de carantină zonală instituită prin Ordinul șefului Departamentului pentru Situații de Urgență nr. 4.659.901 din 12.11.2020, pentru municipiul Slobozia, județul Ialomița.

(2) Perimetrul vizat de măsură prevăzută la alin. (1) este delimitat de următoarele coordonate geografice:

— latitudine N 44°36'40.47805", longitudine 27°23'38.16712" (nord maxim);

— latitudine N 44°33'12.93014", longitudine 27°24'14.74130" (sud maxim);

— latitudine N 44°33'12.93014", longitudine 27°24'14.74130" (est maxim);

— latitudine N 44°33'22.32683", longitudine 27°19'40.42857" (vest maxim).

Art. 2. — Este strict interzisă intrarea/ieșirea în/din zona carantinată prin alte zone și căi de acces decât cele deschise circulației publice de pe drumurile naționale, județene.

Art. 3. — Circulația și staționarea în spații publice a persoanelor sunt interzise, cu excepția motivelor bine justificate, pe baza declarației pe propria răspundere, legitimației de serviciu sau a adeverinței eliberate de angajator.

Art. 4. — În zona prevăzută la art. 1 alin. (2) se instituie următoarele măsuri obligatorii pentru toate persoanele care se află permanent sau tranzitează zona menționată la art. 1:

1. identificarea tuturor persoanelor cu domiciliul, reședința ori adresa declarată în zona menționată la art. 1 alin. (2) și introducerea acestora în bazele de date dedicate;

2. limitarea la maximum a deplasării persoanelor și monitorizarea permanentă a respectării acestei măsuri. Ieșirea persoanelor din locuință este permisă doar pe bază de declarație pe propria răspundere, legitimație de serviciu sau adeverință eliberată de angajator, după caz;

3. în intervalul orar 5,00—23,00, în interiorul zonei menționate la art. 1 alin. (2) se interzice circulația tuturor persoanelor în afara locuinței/gospodăriei, cu următoarele excepții:

a) deplasarea în interes profesional, inclusiv între locuință, gospodărie și locul/locurile de desfășurare a activității profesionale și înapoi;

b) deplasarea pentru asigurarea de bunuri care acoperă necesitățile de bază ale persoanelor și animalelor de companie/domestice, precum și bunuri necesare desfășurării activității profesionale;

c) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță;

d) deplasările scurte, în apropierea locuinței/gospodăriei, legate de activitatea fizică individuală a persoanelor (cu excluderea oricăror activități sportive de echipă), precum și pentru nevoile animalelor de companie/domestice;

e) deplasarea în scopul donării de sânge la centrele de transfuzie sanguină;

f) deplasarea în scop umanitar sau de voluntariat;

g) deplasarea pentru realizarea de activități agricole;

h) deplasarea producătorilor agricoli pentru comercializarea de produse agroalimentare;

i) îngrijirea sau administrarea unei proprietăți din altă localitate, eliberarea de documente de identitate sau a celor necesare pentru obținerea unor drepturi;

j) participare la programe sau proceduri în centrele de tratament;

k) pentru achiziția, service-ul, efectuarea ITP sau alte operațiuni de întreținere a vehiculelor, activități care nu pot fi efectuate în localitatea de domiciliu;

l) alte motive justificative precum: îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie; îngrijirea unei/unui rude/afin sau persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități ori decesul unui membru de familie;

m) servicii de îngrijire personală;

n) revenirea persoanelor la domiciliu din călătorii al căror interval orar se suprapune cu perioada interdicției, cum ar fi cele efectuate cu avionul, trenul, autocare sau alte mijloace de transport persoane, și care poate fi dovedită prin bilet sau orice altă modalitate de achitare a călătoriei;

o) participarea la activități religioase;

4. în intervalul orar 23,00—5,00, circulația persoanelor în afara locuinței/gospodăriei este permisă numai pentru motivele prevăzute la pct. 3 lit. a), c), d), l) și n);

5. în/din zona menționată la art. 1 alin. (2) este permisă intrarea/ieșirea pentru:

a) transportul de marfă, indiferent de natura acestuia, al materiilor prime și resurselor necesare desfășurării activităților economice în localitatea carantinată, precum și pentru aprovizionarea populației;

b) persoanele care nu locuiesc în zona carantinată, dar care desfășoară activități economice sau în domeniul apărării, ordinii publice, securității naționale, sanitar, veterinar, situațiilor de urgență, administrației publice, asistenței și protecției sociale, judiciar, serviciilor de utilitate publică, agriculturii, comerțului și alimentației publice, comunicațiilor și transporturilor;

c) persoanele care locuiesc în zona carantinată și desfășoară activitatea profesională în afara zonei carantinate;

d) persoanele care realizează activități agricole sau pentru comercializarea de produse agroalimentare;

e) persoane care au domiciliul în zona carantinată și care urmează cursurile unor unități de învățământ din alte unități administrativ-teritoriale pentru care nu sunt dispuse măsuri de carantină zonală;

f) deplasarea din alte motive justificate, precum îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau a unei persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități, decesul unui membru de familie, obținerea unor documente de identitate, pașapoarte, pentru înmatriculări autovehicule, pentru examinare în vederea obținerii permisului auto;

g) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță;

h) urgențe medicale;

6. pentru verificarea motivului deplasării în interes profesional, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, legitimația de serviciu, adeverința eliberată de angajator sau o declarație pe propria răspundere;

7. pentru verificarea motivului deplasării în interes personal, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, o declarație pe propria răspundere, completată în prealabil;

8. declarația pe propria răspundere trebuie să cuprindă numele și prenumele, data nașterii, adresa locuinței/gospodăriei/locului activității profesionale, motivul deplasării conform celor prevăzute la art. 4, data completării și semnătura;

9. în interiorul localităților se interzic circulația persoanelor în grupuri pietonale mai mari de 6 persoane care nu aparțin aceleiași familii, precum și formarea unor asemenea grupuri;

10. se permite tranzitarea municipiului Slobozia de către persoanele care nu au domiciliul pe raza acestuia, fiind interzisă oprirea în localitate;

11. prin grija administrației publice locale și a Inspectoratului de Poliție al Județului Ialomița se vor stabili căile de circulație pentru tranzitarea zonei respective și aducerea la cunoștință populației prin mass-media a acestei măsuri;

12. prin activitățile religioase prevăzute la pct. 3 lit. o) se înțeleg următoarele:

a) slujbele religioase cu caracter colectiv se pot oficia în lăcașurile de cult, fără accesul publicului, putând fi transmise în mass-media sau online;

b) slujbele religioase cu caracter privat (botezuri, cununii, înmormântări) se pot oficia în lăcașurile de cult, cu participarea a maximum 16 persoane;

c) este permis accesul credincioșilor în lăcașurile de cult pentru rugăciuni cu caracter individual, astfel încât să fie

asigurată o suprafață de minimum 4 mp/persoană și o distanță de minimum 2 m între persoane;

d) slujbele religioase care se vor oficia în aer liber se vor desfășura cu menținerea distanței de 1,5 m între persoane;

13. la toate slujbele religioase trebuie respectate regulile de protecție sanitară stabilite prin ordinul comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne, cu avizul secretarului de stat pentru culte, emis în temeiul art. 45 și al art. 71 alin. (2) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare;

14. se permite oficializarea stării civile cu prezența a maximum 20 de persoane în exteriorul clădirii și, respectiv, 8 persoane în interiorul clădirii, cu respectarea regulilor de protecție sanitară, stabilite prin ordinul comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne, emis în temeiul art. 45 și al art. 71 alin. (2) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare;

15. se instituie obligativitatea purtării măștii de protecție, astfel încât să acopere nasul și gura, pentru toate persoanele care au împlinit 5 ani, prezente în spații publice închise și deschise;

16. se suspendă desfășurarea cursurilor școlare care presupune prezența „față în față” pentru toate unitățile de învățământ, cursurile urmând a se desfășura online;

17. controlul măsurilor privind limitarea deplasării persoanelor în/din municipiul Slobozia, județul Ialomița, și asigurarea ordinii publice se va realiza de către Inspectoratul de Jandarmi Județean Ialomița sau Inspectoratul de Poliție al Județului Ialomița, după caz.

Art. 5. — În zona prevăzută la art. 1 alin. (2) se interzic următoarele activități:

1. organizarea de evenimente private (nunți, botezuri, mese festive etc.) în spații închise și deschise;

2. organizarea de evenimente și/sau activități private pentru copii în spații închise, cum ar fi evenimente aniversare, locuri de joacă, spații de tip after school etc.;

3. activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activități de preparare, comercializare și consum al produselor alimentare și/sau băuturilor alcoolice și nealcoolice, de tipul restaurantelor și cafenelelor, inclusiv al teraselor, în interiorul și exteriorul clădirilor;

4. activitatea cu publicul a operatorilor economici licențiați în domeniul jocurilor de noroc;

5. activitatea cu publicul a structurilor de primire turistice, cu excepția cazării persoanelor care efectuează deplasări în interes profesional;

6. organizarea și desfășurarea adunărilor publice organizate în baza Legii nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată;

7. organizarea și desfășurarea activităților de tipul spectacolelor și/sau concertelor;

8. organizarea și desfășurarea activităților culturale, științifice, artistice sau de divertisment în spații închise sau deschise;

9. toate activitățile și competițiile sportive, individuale sau colective, care se desfășoară în spații închise sau deschise, cu excepția celor profesioniste organizate de federațiile de profil;

10. organizarea piețelor pentru produse nealimentare, a târgurilor, oboarelor, iarmaroacelor și piețelor de vechituri;

11. desfășurarea de reuniuni cu prilejul unor sărbători, aniversări, petreceri în spații închise și/sau deschise, publice și/sau private.

Art. 6. — (1) Se instituie obligația pentru operatorii economici care desfășoară activități de comerț/prestări de servicii în spații închise și/sau deschise, publice și/sau private, să își desfășoare activitatea în intervalul orar 5,00—21,00.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), unitățile farmaceutice, benzinăriile și operatorii economici cu activitate

de livrare la domiciliu își pot desfășura activitatea în regim normal de muncă, cu respectarea normelor de protecție sanitară.

(3) În intervalul orar 21,00—5,00, operatorii economici pot activa doar în relația cu operatorii economici cu activitate de livrare la domiciliu.

(4) Se limitează numărul de persoane în incinta magazinelor/supermagazinelor/hipermagazinelor la maximum 30% din capacitate, cu respectarea normelor de distanțare fizică.

(5) În cazul centrelor comerciale/parcurilor comerciale se limitează accesul persoanelor astfel încât să se asigure 8 mp/persoană, cu respectarea normelor de distanțare fizică.

(6) Operatorii economici au obligația de a afișa la loc vizibil, la intrarea în unitate, programul de funcționare, precum și restricțiile stabilite, inclusiv numărul maxim de persoane care pot avea acces simultan în interior.

Art. 7. — Operatorii economici care desfășoară activități de transport persoane și care tranzitează zona carantinată vor putea efectua opriri/porniri în autogară pentru urcarea sau coborârea călătorilor. Operatorii vor lua măsurile necesare pentru limitarea accesului în mijloacele de transport astfel încât să fie respectate măsurile de distanțare fizică.

Art. 8. — Direcția de Sănătate Publică a Județului Ialomița va evalua și prioritiza oportunitatea de testare a persoanelor și va transmite solicitările de sprijin cu materiale sanitare și personal de specialitate către Institutul Național de Sănătate Publică/Ministerul Sănătății.

Art. 9. — (1) Nerespectarea măsurilor prevăzute de prezentul ordin atrage răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală, în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sunt abilitate să verifice respectarea măsurilor de mai sus categoriile de personal prevăzute de art. 67 din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — Alte măsuri pentru prevenirea și combaterea răspândirii SARS-CoV-2, precum și pentru soluționarea unor probleme deosebite pe perioada carantinei vor fi stabilite prin Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Ialomița.

Art. 11. — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Barbu Catargiu” al Județului Ialomița asigură transmiterea mesajelor de avertizare prin sistemul RO-ALERT către populația din localitatea carantinată, cu măsurile ce trebuie respectate pe timpul instituirii carantinei.

Art. 12. — Prezentul ordin se va transmite spre aplicare la Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Ialomița, care va asigura informarea președintelui Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Ialomița și a Direcției de Sănătate Publică Ialomița, și spre informare la Institutul Național de Sănătate Publică, Ministerul Sănătății — Direcția generală de asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică, Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul General al Jandarmeriei Române.

Art. 13. — Prevederile prezentului ordin au aplicabilitate din data de 27.11.2020, ora 00,00, pentru o perioadă de 7 zile, măsurile stabilite în aplicarea acestui ordin urmând a fi raportate până în data de 27.11.2020, ora 16,00, la Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției.

Art. 14. — Prezentul ordin se transmite pentru publicare pe site-urile oficiale ale Ministerului Afacerilor Interne, Departamentului pentru Situații de Urgență și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Art. 15. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență,

Raed Arafat,
secretar de stat

București, 26 noiembrie 2020.
Nr. 4.660.125.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

